

Господь мій і Бог мій!

Categories : [Корисне](#), [Поради християнам](#)

Date : 05/05/2019

Євангеліє від Йоана 20, 19-31.

19. Коли настав вечір, того самого дня, першого в тижні, і двері були замкнені там, де були учні, зі страху перед юдеями, прийшов Ісус, став посередині й каже їм:

– Мир вам!

20. Сказавши це, показав їм руки й бік. І зраділи учні, побачивши Господа. 21. І знову Ісус їм каже:

– Мир вам! Як мене послав Отець, так я посилаю вас.

22. Сказавши це, дихнув на них і каже їм:

– Прийміть Духа Святого. 23. Кому відпустите гріхи – відпустяться їм, кому ж задержите – задержаться.

24. Тома ж, один з дванадцятьох, на прізвище Близнюк, не був з ними, коли прийшов Ісус. 25. Інші учні йому сказали:

– Ми бачили Господа.

Він відповів:

– Як не побачу на його руках ран від цвяхів і не владу мого пальця у місце, де були цвяхи, і коли руки моєї не владу в його бік, не повірю!

26. По вісьмох днях учні його знову були в домі, і Тома був з ними. Увіходить Ісус – а двері були замкнені – і стає посередині й каже:

– Мир вам!

27. Потім каже до Томи:

– Вложи сюди твій палець і глянь на мої руки. І простягни твою руку і вклади її у бік мій. І не будь невіруючий, але віруючий!

28. Тома відповів і сказав до нього:

– Господь мій і Бог мій!

29. Каже йому Ісус:

– Тому що ти бачив мене, віруєш. Щасливі ті, які не бачили й увірували!

30. Багато ще й інших чудес сотворив Ісус на очу своїх учнів, що їх не записано в цій книзі. 31. А ці записано, щоб ви увірували, що Ісус – Христос, Син Божий, та увірувавши, щоб мали життя в його ім'я.

Йо. 20, 19-31. «Господь мій і Бог мій!»

Коли чуємо Євангеліє про Тому, то одразу, майже автоматично, наче осуджуємо його. Навіть маємо певний «титул», яким його називаємо, – Невіруючий Тома. Однак питання не в тому, чи Тома був віруючий чи невіруючий, – це був лише один момент його життя. В іншу мить він визнає свого Спасителя Господом і Богом. Але ця ситуація показує, що Тома був правдивий перед Богом. Він у силу свого розуміння, в силу ситуації, в якій опинився, бо не був з апостолами, засумнівався і висловив те, що мав на серці. І саме ця правдивість була важлива.

Господь очікує від нас, щоб ми не грали ролі. Адже Тома міг легко погодитися з тим, що сказали апостоли, прийняти їхню думку, але він не побоявся сказати те, що насправді думав.

Це дуже важливо для нас – не грати ролі! Висловлювати Богові те, що переживаємо. Саме тоді Бог явить нам те, що потрібне, аби ми могли сказати, як Тома: «Господь мій і Бог мій!» Ці слова виявляють, що Тома носив у собі віру в те, ким є Христос, – Господом і Богом. Тому не біймося жити в правді перед Богом! **Бог хоче, щоб ми жили в правді, бо лише тоді Він може прийти до нас і промовити!**

Владика Венедикт (Алексійчук)